

150 let od vzniku Červeného kříže

Slova **Červený kříž** a jeho vlajka jsou po celém světě chápána jako synonymum pro nestrannou a nezištnou pomoc, pro předcházení nebo alespoň mírnění mnohého lidského utrpení... Organizace, mající je ve znaku a v názvu, je lidmi považována za pevnou součást společnosti po celém světě. Letošní rok je rokem, kdy uplyne již jedno a půl století od historických chvil jejího zrodu – ano je to již 150 let od chvíle, kdy svět popřál sluchu návrhům Henri Dunanta, v nichž rezonoval úmysl do budoucna předejít utrpení spatřenému Dunantem na bitevním poli u Solferina.

V úterý **17. února 1863** se v Ženevě poprvé sešel „*Výbor pěti*“ tvořený L. Appiou, G. H. Dufourem, H. Dunantem, T. Maunoirem a G. Moynierem. Toto datum je pokládáno za zrod Mezinárodního hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce, neboť tato schůze prohlásila za založený *Mezinárodní výbor pro pomoc raněným* a přijala jeho základní programové teze i známé heslo *Inter arma caritas* (*Milosrdenství mezi zbraněmi*). To byl ovšem teprve počátek procesu vzniku naší organizace – následovalo téměř tři čtvrtě roku hledání podpory, přesvědčování státníků, vojenských činitelů a všech těch, kteří měli moc rozhodovat o změně v nahlížení na poskytování zdravotnické pomoci v časech válek. Hledat bylo třeba i ty, kdož by dali své síly k dispozici pro plánovanou humanitární činnost. Toto úsilí bylo završeno uskutečněním **Mezinárodní konference**, která – za účasti představitelů 16 vlád tehdejších významných států Evropy – vyslovila Mezinárodnímu výboru mezinárodní uznání a vyzvala k zakládání

výborů národních (národních společností), které měly vznikat a cvičit personál již v dobách mírových. Konference přijala také znak vzniklé mezinárodní asociace

Červený kříž a Ženeva - již 150 let patří k sobě

– **červený kříž na bílém poli** –, který jí o dekádu později dal také název. Závěrečnou rezoluci přijala Konference **29. října 1863** a tento den lze pokládat za završení zakladatelské snahy pěti Ženevanů, kdy se z původně soukromé iniciativy stala mezinárodně uznaná organizace, která pouhý rok na to mezinárodnímu společenství předložila návrh první z *Ženevských úmluv*, přijatý 22. srpna 1864. Tak byly naplněny oba cíle vytčené Dunantem ve *Vzpomínce na Solferino*...

Ženeva slaví 150 let Červeného kříže

V našich zemích zapustily ženevské návrhy kořeny poměrně rychle – druhým letošním jubileem je **5. září – 145.** výročí vzniku **Vlasteneckého pomocného spolku**

pro Království české, tedy národní společnosti Červeného kříže v českých zemích. Toto datum ji mezi dnešními 188 národními společnostmi Hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce řadí na úctyhodné **13.** místo.

Mezinárodní hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce za ono jedno a půl století prokázalo, že základní kameny byly položeny správně – princip nezištné pomoci dobrovolníků, činných mimo své zaměstnání, ovšem profesionálně připravených, je tím, co činí podnes Červený kříž výjimečným, samozřejmě spolu s jeho celosvětovým charakterem

a vždy nestranným přístupem k potřebným. Čtvrtmiliarda lidí, kterým každoročně Hnutí ČK&ČP svou pomoc poskytne, je hmatatelným dokladem potřeby Červeného kříže a Červeného půlměsíce a též důkazem vysoké efektivity jeho práce.

Červený kříž a Červený půlměsíc jsou sto padesát let symbolem naděje pro lidi v tísní a my, jeho členové, zaměstnanci a dobrovolníci, stojíme prakticky před stejnými výzvami jako oněch pět Ženevanů i jako desítky milionů jejich následovníků – našich předchůdců. Tato dlouhá historie lemovaná stovkami milionů těch, kterým Červený kříž a Červený půlměsíc pomohl žít, je pro nás oprávněným důvodem k hrdošti. Současně – a s větší naléhavostí – pro nás musí být závazkem a výzvou k tomu, abychom byli schopni i ochotni jít po této cestě dále a shromažďovat pod vlajku Humanity – vlajku Červeného kříže – ty, kteří chtějí **vnovat své činy, spojit své síly a prostředky pro pomoc všem potřebným.**

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.,
prezident ČČK ■

RUKU NA SRDCE

(aneb bílá místa v naší sociální praxi)

Každý se jednou stane bezradným, většinou ve chvíli, kdy by měl něco důležitého udělat. Stává se to obvykle tehdy, když nám život svěří nelehkou péčí o nejbližší. Staří rodiče, kteří většinou pro nás všechno obětovali, se najednou nemohou o sebe postarat a nezbyvá, než abychom tuto roli převzali my sami.

Stáří samo o sobě není chorobou. Věkem se každý organizmus opotřebí. Kombinace tělesných změn, oslabení psychické zdatnosti, zpomalení schopnosti osvojovat si nové věci - to všechno vede k postupné ztrátě orientace i samostatnosti. Starší lidé zpravidla nepostřehnou moment, kdy se stali závislími na jiných. Jen plíživě pociťují stále větší a větší nespokojenost, nedůvěru a strach (tak, jako každý, kdo už nemůže věřit sám sobě). Vnímavé sociální prostředí by mělo mít připraveny pohotové odborné instituce, které dovedou vyhodnotit situaci a rozpoznat kdy nastane čas, aby kdosi mladší a zdatnější péči převzal. Vnímavým sociálním prostředím je především rodina, pak sousedé, přátelé a konečně i zástupci občanské veřejnosti, kteří mají příslušnou přípravu, zkušenost a jsou touto speciální činností pověřeni.

A jak je tomu doopravdy? Nedávno ukončila strastiplnou pouť životem moje příbuzná, která měla jediného syna. Syn se snachou ani na chvíli nezaváhali a rozhodli se o matku pečovat sami ve své domácnosti.

Pokud postačilo obstarat pochůzky, přípravu jídla, praní a pomoc s úklidem, byla péče docela snadná. Společnými silami rodiny se všechno hravě zvládlo i vedle zaměstnání. Jenže, ono nikdy nezůstane při jednom. Potřeby se stupňovaly. Ve chvíli, když bylo nutné zajistit dvacet čtyři hodin denně soustavnou péči včetně dohledu, musel

se někdo z rodiny na tuto péči zcela uvolnit.

V našem případě byli členové rodiny už v důchodu a měli i potřebnou odbornou přípravu. Jenže ani to nestačí. Po několikaleté péči vznikla naléhavá potřeba, aby péči někdo na pár dní převzal a rodinu zastoupil. Své služby nabídl hospic, který má však velmi omezenou kapacitu a kde mají přednost pacienti s onkologickými diagnózami. Přeci se podařilo matku opakovaně na krátkou dobu umístit a navíc vypůjčit si i některé nezbytné ošetrovatelské pomůcky.

O pár měsíců se zdravotní stav matky zhoršil natolik, že rodina už v domácích podmínkách celodenní péči nezvládla. V této situaci byla namísto vstřícná pomoc agentury domácí péče. Pomoc lze popsat stručně a výstižně takto: Důvěryhodnost, důstojnost, odbornost, přiměřenost, spolehlivost, vstřícnost, vlídnost a porozumění, jak ve vztahu k pacientovi, tak i k celé rodině (a to za velmi rozumnou cenu, která nebyla srovnatelná s výší přiznaného příspěvku na péči). Agentura dokázala do poslední chvíle citlivým způsobem doplnit to, co už rodina nemohla zvládnout a téměř nezištně poskytla potřebné vybavení a pomůcky.

Často teď musím myslet na osamělé lidi, kteří nemají spolehlivé rodinné zázemí. Jakým způsobem překonávají první náznaky ztráty orientace, ztráty svých pohybových a smyslových schopností? Kdo zajistí či zprostředkuje nejdůležitější první kontakt, který je sám od sebe vyhledá, aby rozpoznal příčiny počínajících těžkostí a aby následně důstojným a spolehlivým způsobem nahradil to, co už sám potřebný člověk samostatně nedokáže udělat?

Bohužel, tyto první kontakty jsou zatím jen nahodilé. Pomalu u nás vymí-

zela někdejší systematická dobrovolná vyhledávací, signalizační činnost a cílevědomá sousedská výpomoc, uskutečňovaná pod odborným vedením Červeného kříže. Neměli bychom se divit, že někteří osamělí staří lidé se chovají podivínsky, začínají unikat do izolace a skutečné samoty. Často se pak stanou obětí chytráků, kteří jim ochotně nabídnou svoji pozornost a úsměvy, jen za účelem vlastního obohacení.

Ruku na srdce! Můžeme při dnešním množství administrativních činností očekávat od pověřených pracovníků městských či obecních úřadů, že vyjdou do ulic, aby se věnovali soustavnému sociálnímu průzkumu? Když ne oni, tak tedy, jakým způsobem je dnes zajišťována popsaná vyhledávací a signalizační činnost? Bohužel nijak.

Přimlouvala bych se za obnovení naší tradiční vyhledávací a signalizační činnosti, přimlouvala bych se za obnovení sousedské pomoci. Konečně, moc bych si přála, aby Oblastní spolky ČČK věnovaly trochu víc pozornosti, než je tomu dosud, odborné přípravě dobrovolníků za účelem spolupráce s rodinami, které pečují o své staré a nemocné příslušníky nebo přímé pomoci těmto rodinám. Jen nemnohé z nich se domácí péči věnují.

Vím, že narazíme na různé překážky, vím, možná nás budou podezírat, že se pokoušíme konkurovat současně domácí péči. Všechno, co je zadarmo je v dnešní době podezřelé. Důvěru a důvěryhodnost je však třeba s pokorou a soustavně vytvářet. I být hodným se člověk musí učit. A nejlépe se učíme na vlastních chybách. Jednou z těch chyb, které by nás měly poučit, že jsme začali příliš spoléhat na profesionály a instituce a někde to vedlo k utlumení toho nejušlechtilejšího v ČR – dobrovolné činnosti. Chceme-li být lepší než jsou ti druzí, nesmíme přebírat jejich morálku.

JUDr. Jana Lexová,
viceprezidentka ČČK ■

23. A 24. ZASEDÁNÍ VÝKONNÉ RADY ČČK

26. ledna se konalo 23. zasedání VR ČČK, kde byly projednány a schváleny tato hlavní body: hlavní rozhodčí krajských kol a termíny konání krajských kol soutěží HMZ v roce 2013 a ředitel a hlavní rozhodčí republikového kola soutěže HMZ, kterou uspořádá OS ČČK Praha 1 ve dnech 14. – 16. června 2013, sloučení OS ČČK Praha 3,6,8 s OS ČČK Praha 9, půjčky OS ČČK, doplnění Otevřené databáze expertů ČČK, použití finančních prostředků získaných fundraisingem

na vybudování úpravny vody v Dětské odborné léčebně Bukovany.

Na 24. zasedání dne 23. března byla schválena příprava volebního Shromáždění delegátů ČČK včetně všech předkládaných zpráv, dále příprava oslav Světového dne ČK včetně návrhů na ocenění udílených při této příležitosti, půjčky OS ČČK a stanovení účinnosti Směrnice ČČK o krizovém řízení.

Na vědomí byly vzaty zprávy o činnosti prezidenta a Úřadu ČČK

za uplynulé období, kontrola plnění snesení z předchozího zasedání VR ČČK, informace o přípravě rozpočtu, o čerpání státních dotací MZ, MV a MŠMT za rok 2012, přehled platných vnitřních předpisů ČČK k 1.1.2013, informace o výsledcích auditu Registru rozhodčích a informace o přípravě zasedání České a Moravskoslezské komory ČČK.

*Zdena Knomíčková,
Úřad ČČK ■*

Z ČINNOSTI KOLEKTIVNÍCH ČLENŮ

GRAND PRIX MORAVIE OVLÁDLA POLSKÁ REPREZENTACE

Nejúspěšnějším týmem 7. ročníku mezinárodních závodů ve vodním záchranném sportu GRAND PRIX MORAVIE se stala polská reprezentace (WOPR Polska). Druhou příčku obsadila německá reprezentace (DLRG Deutschland) a na třetím místě se umístil tým z Českého Krumlova (MS VZS ČČK Český Krumlov).

běli vodní pólisté, akvabely, skokani do vody, veřejnost či vozíčkáři. V této náročné disciplíně si nejlépe vedl tým z Klatov, na druhém místě se umístila polská reprezentace a třetí příčku obsadil tým z Neratovic.

Druhý den proběhl hlavní individuální závod jednotlivců, skládající se z pěti disciplín - Manikin Carry with Fins (100 m), Manikin Carry (50 m), Rescue Medley (100 m), Super Lifesaver (200 m) a Manikin Tow with Fins (100 m). Během celého dne se závodníkům dařilo a celkem se urodilo čtrnáct nových rekordů Grand Prix Moravie. Z domácích závodníků se

s nabitou konkurencí nejlépe popasovala Eliška Hutová, která získala třetí místo v disciplíně Super Lifesaver.

Program třetího dne se skládal ze dvou štafetových závodů - Manikin Relay (4 x 25 m) a Medley Relay (4 x 50 m), z disciplíny Line Throw, a také z poněkud ojedinělé disciplíny Saving a Manikin by Boat (100 m). I v neděli opět padaly rekordy závodu, tentokrát se závodníkům podařilo

lo překonat další tři. Dařilo se i domácím závodníkům a to především v disciplíně Line Throw. V ženské kategorii získala dvojice Julie Knebllová s Evou Dvořákovou stříbrnou medaili a stejný cenný kov vybojovali i Ondřej Brunn s Filipem Rypkou v mužské kategorii.

„Letošní ročník se opravdu povedl. Obětavost více jak 170 pořadatelů a výrazná pomoc státních orgánů i soukromých firem nám dopomohla k upevnění pozice nejlepšího závodu široko daleko. Je to velmi zavazující, a tak již nyní začneme připravovat 8. ročník.“ uzavírá ředitel závodu Mgr. Pavel Plavina.

*Ondřej Brunn,
MS VZS ČČK Brno-město
Foto: Martin Dvořák a Jan Petrášek ■*

První den byla na programu královská disciplína FINPORTAL SERC (Simulated Emergency Response Competition), ve které soutěží čtyřčlenné týmy vodních záchranářů a snaží se o co nejlepší řešení nasimulované krizové situace – únik neznámé látky během standartního provozu na bazéně za pomoci generátorů dýmu. Návštěvníky bazénu reprezentovalo více jak osmdesát figurantů. Mezi těmito figuranty nech-

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ HORSKÉ SLUŽBY – KRKONOŠE 2013

Ve dnech 4. – 5. dubna se ve Špindlerově Mlýně konal již 36. ročník Mezinárodní soutěže Horské služby – Memoriál Jana Messnera a Štefana Spusty. Soutěžilo 21 dvoučlenných družstev z Polska, Slovenska, a z našich 7 oblastí : Orlických

hor, Jeseníků, Beskyd, Jizerských hor, Krušných hor, Šumavy a Krkonoš. Závodilo se ve dvou věkových kategoriích: do 40 let a nad 40 let.

První den čekala závodníky terénní etapa hřebenovými partiemi Krkonoš

v délce cca 24 km. Následující den museli zvládnout obří slalom na čas, obří slalom se svozným prostředkem, zjištění úrazu a ošetření zraněného. Závodníci měli rozpoznat a ošetřit otřes mozku, zlomeninu bérce a zlomeninu klíční kosti v časovém limitu včetně transportu raněného do cíle závodu.

Za správné ošetření se jako 3. umístila hlídka č. 8 z HS Jeseníky : Jaroslav Komárek a David Špillar, 2. místo obsadila hlídka č. 7 z HS Šumava : Tomáš Lučan a Martin Kocum. Na 1. místě stanula hlídka č. 21 z HS Jizerské hory : Jan Pochobradský a Jan Hepnar. Výherci obdrželi poháry prezidenta Českého červeného kříže „Za nejlepší ošetření“.

Text a foto : Zdena Kmoníčková ■

OKÉNKO DO DĚTSKÉ ODBORNÉ LÉČEBNY V BUKOVANECH

PITNÁ VODA PRO DĚTI V BUKOVANECH

Dětská odborná léčebna Bukovany používá jako zdroj pitné a užitkové vody vlastní zdroj – vodu ze soustavy podzemních stružek, jímaných do objektu vodárny, vzdálené cca 1,5 km od léčebny. Zdroj byl vybudován v roce 1927 a v současné době kapacitně, tlakově a někdy ani kvalitou (je náchylný na vnější zdroje znečištění, např. zemědělskou činností), neodpovídá současným potřebám léčebny.

Z těchto důvodů byl v roce 2011 vybudován náhradní zdroj (vrtaná studna o hloubce 82 m), který je dostatečně silný pokrýt spotřebu vody včetně uvažovaného rehabilitačního centra. Léčebna se nachází v oblasti, kde je nadměrný výskyt manganu a dusičnanů v podzemních vodách. Limit manganu je u nového zdroje překročen cca 5x oproti normě, u dusičnanů je to dokonce o cca 5,60x, vápník 4x, hořčík 3x, počty kolonií 4x. Bohužel se jedná o jediný možný způsob, jak zajistit pro léčebnu dostatek kvalitní pitné vody.

Zprovoznění náhradního zdroje pitné vody v areálu léčebny a jeho začlenění do stávající soustavy vyžaduje výstavbu úpravní vody a směšovací tlakové stani-

původní vodárna

ce. Toto umožní samostatné, případně paralelní provozování obou zdrojů.

Realizací projektu bude zabezpečena – mimo již uvedeného – stabilita systému vytápění a dodávek TUV, funkčnost protipožárního systému, dodávka nezávadné pitné vody a kapacitní rezerva pro plánovaný rozvoj léčebny.

Předpokládané náklady na realizaci včetně projektové dokumentace jsou necelých 2 mil. Kč. Náklady budou hrazeny ze sbírky Českého červeného kříže účelově vázané na tuto akci.

V současné době je rozpracovanost akce cca 80 % podle aktuálních finančních možností. DOL přivítá jakoukoliv finanč-

rozpracovaná úpravní vody a tlaková stanice

ní pomoc, aby akce mohla být dokončena v nejkratším možném termínu.

Text a foto : Ing. Jiří Grünbauer, ředitel DOL Bukovany ■

Z ČINNOSTI OS ČČK

PATRONEM VÝSTAVY VĚNOVANÉ ČČK JE FOTOGRAF A REŽISÉR ADOLF ZIKA

Po celý duben a květen je díky podpoře Města Prachatic v Městské knihovně k shlédnutí výstava věnovaná hnutí Červeného kříže, která je doprovodnou akcí regionální soutěže hlídek mladých zdra-

návštěvníky v knihovně a jejich výstavním prostoru a pozvala na další akce např. v rámci Akademie zdraví.

Martin Malý, starosta města zavzpomínal na své začátky s první pomocí a poděkoval všem, kdo jako dobrovolníci ČČK pracují, ať již při darování krve, či při povodních.

Marie Jandová, dřívější ředitelka ČČK, si připravila něco málo z historie a individuální výklad „jako pamětnice“ ke všem fotografiím

votníků. Přiblíží návštěvníkům vznik myšlenky hnutí, činnost ve světě, ale také činnost u nás – prostřednictvím vzpomínek a fotografií také připomene činnost ČČK a ČSČK na Prachaticku.

Hana Mrázová, ředitelka knihovny a radní města uvítala všechny

a dokumentům výstavy.

V závěru zahajovacího dne výstavy jsme nabídli i několik krátkých filmů, které byly promítnuty v klubovně knihovny.

Zuzana Pelikánová,

ředitelka ÚOS ČČK Prachatice ■

JÁCHYMOVŠTÍ ŽÁCI SE UČÍ POMÁHAT

Český jazyk, matematika, fyzika, první pomoc... Takhle nějak může vypadat denní rozvrh školáků v Jáchymově, kde ředitel zdejší ZŠ a MŠ přišel s myšlenkou zařadit do osnov výuku první pomoci.

Protože oblast první pomoci je tradiční činností karlovarského Červeného kříže, začal v Jáchymově učit zásady první pomoci a trénovat její postupy na resuscitačních modelech. Žáci se netradiční formou dozvídají informace, s nimiž aktuálně pracují a které doporučují profesionální záchranáři.

Znát alespoň základy poskytování první pomoci je morální povinností každého z nás. Všichni, kdo se učí zachraňovat druhé, doufají, že své znalosti nikdy nebudou muset použít. Pokud by ale někdy došlo k tomu, že by tito žáci museli zasahovat, zranění by měli velkou šanci na záchranu svého života.

Věra Sládková,

ředitelka OS ČČK Karlovy Vary ■

MÍSTNÍ SKUPINA ČČK Č. 36 V BRNĚ OBŘANECH BLAHOPŘEJE

17. března oslaví naše členka sestra Míla Ťujíková v plné svěžestivýznamné životné jubileum - 90 let. V ČSČK pracuje již od svých 25 let. V naší místní skupině zastávala různé funkce ve výboru. Byla také mnoho let dobrovolnou pečovatelkou. Stále se s ní setkáváme na akcích a přednáškách MS ČČK.

19. března se dožívá již 91 let také v plné svěžesti naše další členka sestra

Jiřina Rychtaříková. Ta byla zakládající členkou ČSČK v Maloměřicích již v roce 1952. Také ona se zúčastňuje našich akcí. Obě jmenované sestry byly v listopadu 2012 na Slavnostním setkání k 60. výročí vzniku Místních skupin ČSČK v Maloměřicích a Obřanech vyznamenány „Za dlouholetou a obětavou činnost Oblastním spolkem ČČK Brno. Velmi jim děkujeme.“

Přejeme jim hlavně hodně zdraví, pohody a spokojenosti do dalších let.

*Za MS ČČK Obřany Mgr. Kůrová
Jenka a Fleková Anička ■*

TEST V OBOŘE

MS ČČK Poděbrady III uspořádala v poděbradské Oboře 2. ročník zajímavé akce, kterou poněkud vybočuje ze zaběhnutých aktivit. Nabízí občanské veřejnosti něco, co naléhavě potřebuje – preventivní péči o lidské zdraví. Rodiče myšlenky jsou manželé Eva a Pavel Kárníkoví, kteří

převzali vedení „poděbradské trojky“ po Jindřišce Kantorové. Ta předloni obdržela

nejvyšší vyznamenání ČČK – medaili Alice Masarykové.

Manželé Kárníkoví udržují „vysoce položenou laťku“ při tradiční činnosti a zcela zřetelně tu laťku posunují ještě výš. Sobotní dopoledne 23. března k tomu patřilo. Na 500 m. dlouhém okruhu v poděbradské Oboře si na distanci 1 km měli možnost všichni příchozí ověřit funkční schopnosti svého organismu se současnou kontrolou základních fyziologických hodnot (krevní tlak, pulsová frekvence) a to před zatížením i po něm.

Pavel Kárník, jako senior, studuje v rámci univerzity 3. věku na Fakultě tělesné výchovy a sportu KU a metodiku sledování výkonnosti tam konzultuje. Podle doporučených statistických údajů test výkonnosti posoudí, jakým stupněm tělesné zdatnosti ten-kteřý občan disponuje.

V den „D“ v Poděbradech svítlo sluníčko, ale foukal svěží vítr a byl mráz. Byl jsem přesvědčen, že do obory nikdo nepři-

jde. Omyl! Na testování se dostavilo asi 25 občanů různého věku, převážně však senioři, uvědoměle pečující o své zdraví. MO ČČK Poděbrady III si zaslouží uznání a pochvalu za to, že patří v našem městě k organizacím, které obstojí v nabídce kvalitního programu pro volný čas občanů.

Jedna věc mne však na současnou situaci nejen v Poděbradech mrzí. O své zdraví a všestranný rozvoj osobnosti se svědomitě starají především senioři, střední generace, která proti svému zdraví nejvíce hřeší, neprojevuje ke své škodě o nabízenou prevenci přiměřený zájem.

Chci věřit, že manželé Kárníkoví v čele MO ČČK Poděbrady III, prolomí i tuto bariéru nezájmu mladších občanů a jejich testování bude postupně zavaleno zájemci dychtivými zjistit funkční možnosti svého těla a učinit včas nápravu ve svém životním způsobu.

Dr. Josef Bubeník,
MS ČČK Poděbrady III
Foto : Eva Kárníková ■

POZVÁNKA PRO DĚTI A MLÁDEŽ Z PRAHY A OKOLÍ NA AKCE 5. MS ČČK PRAHA 1

Ve čtvrtek 18. dubna od 14 do 17 hodin se na Slunečním náměstí u stanice metra Hůrka koná každoroční akce **Bezpečná třináctka**, které se budeme účastnit už po osmé. Předvedeme zásah mladých zdravotníků a budeme jako

vždy učit děti resuscitaci a maskovat poranění. Kromě našeho stánku na akci bude mnoho složek Integrovaného záchranného systému se svou technikou. Záchranná služba jako vždy vystaví svůj kamion

Golem a Policie ČR představení mimo jiné své služební koně a psy nebo různé zbraně. Chybět nemůžou profesionální ani dobrovolní hasiči, ani různá historická vojenská vozidla.

V úterý 14. května nastane jeden z vrcholů sezony. Naše pětičlenná družstva se jako vždy zúčastní okresního kola **soutěže hlídek mladých zdravotníků** prvního a druhého stupně ZŠ. Kdo zvítězí nad ostatními postoupí do krajského kola, které se uskuteční ve středu 22. 5.

Ve středu 15. května se bude opět konat **Český den proti rakovině**. Ústředním tématem je letos prevence kolorektálního karcinomu. Naši dobrovolníci budou samozřejmě po celý den brázdit

ulice Prahy a budou nabízet žluté květiny za 20 Kč.

Od 23. do 26. května se bude na Vítězném náměstí v Dejvicích konat největší přehlídka dětských organizací, zvaná **Bambiriáda 2013**. Ústředním tématem letošního ročníku je dětství v proměnách času, takže se mimo jiné dozvíte něco o historii resuscitační anduly. U našeho stánku se ale všechny děti jako vždy budou moci naučit

první pomoc při bezvědomí nebo krvácení, vyzkouší si resuscitaci a seznámí se také s dalšími činnostmi ČČK.

Pro děti plánujeme na neděli 14. dubna také **výlet do Lán**, kde si projdeme muzeum T.G.Masaryka a pamětní síň Červeného kříže nebo ve dnech na 26.-28.4. **Záchrannářský víkend pro děti** u slapské přehrady jehož náplní bude jak procvičování první pomoci, tak výlety a různé hry.

Podrobné informace o našich akcích najdete na internetových stránkách www.patapomoc.blogspot.cz.

Bc. Šimon Hlinovský,
předseda 5. místní skupiny ČČK Praha 1 ■

INDIVIDUÁLNÍ PROJEKT PARDUBICKÉHO KRAJE II, AZYLOVÝ DŮM PRO MATKY S DĚTMI VE SVITAVÁCH

Oblastní spolek Českého červeného kříže, který je zřizovatelem a provozovatelem Azylového domu pro matky s dětmi ve Svitavách (dále jen AD), již po druhé uspěl a získal finanční dotaci z Individuálního projektu Pardubického kraje II, který je financován z Evropského sociálního fondu OP LZZ.

Na předešlý projekt, který byl úspěšně realizován v období od 1. 1. 2010 do 31. 1. 2013, navazuje nový projekt obdobného charakteru. V rámci již zrealizovaného projektu bylo vyčerpáno cca 3 034 000,- Kč. Rozpočet nového projektu je podstatně nižší, objem finančních prostředků na rok 2013 a 2014 činí 1 719 540,- Kč, ale i tak výrazně pomůže tomu, aby AD mohl být v tomto období provozován.

Projekt je zaměřen na poskytování sociální služby – azylové domy v Pardubickém kraji. Služba je plánována pro 55 uživatelů při splnění 8 388 lůžekdnu.

Vendula Sezemská,
pracovnice PR,
OS ČČK Svitavy ■

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz